

Sygn. akt: I C 206/15 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Siemieniec
Protokolant:	sekretarka Weronika Chmiest

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2015 r. w Olkuszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko K. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej K. K. na rzecz powoda (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. kwotę (...),84 (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt sześć 84/100) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 24 lutego 2015 roku do dnia 29 czerwca 2015 roku;

II. zasądzoną w punkcie I należność główną rozkłada na 12 rat po 100,00 (sto) złotych oraz jedną – ostatnią ratę w kwocie 66,84 (sześćdziesiąt sześć 84/100) złotych, płatnych co miesiąc poczynając od miesiąca następującego po miesiącu, w którym uprawomocni się niniejszy wyrok, do 15-go dnia miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;

III. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

IV. zasądza od pozwanej K. K. na rzecz powoda (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. kwotę 227,78 (dwieście dwadzieścia siedem 78/100) złotych tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W dniu 23 lutego 2015 r. (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Zamknięty w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko K. K., w którym zażądał zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej kwoty 1.266,84 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 lutego 2015 r. do dnia zapłaty. Nadto powód zażądał zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwana zawarła w dniu 24 czerwca 2008 r. z poprzednikiem prawnym powoda umowę o przyznanie limitu kredytowego, na mocy której Bank postawił do dyspozycji pozwanej kwotę przyznanego limitu kredytowego, zaś strona pozwana zobowiązała się do spłaty zaciągniętego kredytu wraz z należnym oprocentowaniem, prowizjami i kosztami oraz opłatami w terminie i na zasadach określonych w umowie. Pozwana skorzystała z przyznanego jej limitu kredytowego i otrzymała z tego tytułu środki pieniężne, których wysokość na dzień cesji wierzytelności wynosiła 491,31

zł. Mimo upływu terminu zapłaty, zobowiązanie nie zostało uregulowane przez pozwaną. (...) Bank (...) S.A. we W. na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 r. zbył wierzytelność na rzecz powoda w dniu 30 czerwca 2014 r., co potwierdza oświadczenie z dnia 22 lipca 2014 r. złożone przez cedenta. Na podstawie powyższej umowy powód nabył wierzytelność względem pozwanej w wysokości 1.229,54 zł, na którą składa się należność główna w kwocie 491,31 zł, odsetki umowne w kwocie 125,20 zł, odsetki karne w wysokości 331,58 zł, koszty w wysokości 281,45 zł. Na dzień sporządzenia pozwu w skład zadłużenia weszły jeszcze odsetki naliczone przez powoda od dnia 1 lipca 2014 r. do dnia wniesienia pozwu w kwocie 37,30 zł.

W dniu 25 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Olkuszu. Powód w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Olkuszu popierał powództwo w całości.

Pozwana na rozprawie w dniu 29 czerwca 2015 r. przyznała, że zawarła powołaną w pozwie umowę z Bankiem, nie spłaciła zadłużenia, ponieważ nie była w stanie tego uczynić. Pozwana wniosła o rozłożenie świadczenia na miesięczne raty po 100 złotych.

Następujące okoliczności faktyczne były bezsporne

W dniu 24 czerwca 2008 r. (...) Bank S.A. we W. zawarł z K. K. umowę o przyznanie limitu kredytowego nr (...) i umowę o wydanie i korzystanie z karty kredytowej Maxima (...) nr (...). Na mocy tej umowy Bank przyznał K. K. limit kredytowy do kwoty 500 zł, zaś K. K. zobowiązała się do spłaty w terminie wynikającym z umowy wykorzystanego limitu. Nadto zgodnie z umową K. K. zobowiązała się do zapłaty na rzecz Banku odsetek i innych opłat z tytułu korzystania z przyznanego jej limitu. K. K. korzystała z przyznanego jej ww. umową limitu kredytowego. K. K. nie spłaciła w terminie zadłużenia z tytułu wykorzystanego limitu kredytowego, w związku z czym powstała wymagalna zaległość z tego tytułu.

Ponadto sąd ustalił następujący stan faktyczny

Umową przelewu wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 r. (...) Bank (...) S.A. we W. (poprzednio (...) Bank S.A.) zbył wierzytelność w stosunku do K. K., powstałą w związku z nieregulowanym zadłużeniem z tytułu limitu, na rzecz (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Zamknięty w W.. Wierzytelność ta, według stanu na dzień 27 czerwca 2014 r. wynosiła 1.229,54 zł. Odsetki naliczone od kwoty zadłużenia do dnia wniesienia pozwu wyniosły 37,30 złotych.

[dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 r. k. 29-43, wyciąg z załącznika do niej k. 44]

K. K. jest osobą niezamężną, pochodzi z biednej rodziny, mieszka wraz z matką zatrudnioną na podstawie umowy zlecenia i niepracującym bratem. Jej ojciec jest osobą chorą psychicznie na schizofrenię paranoidalną, nie przyczynia się w żadnym stopniu do utrzymania gospodarstwa domowego. K. K. partycypuje w kosztach wyżywienia chorego ojca, a także pomaga matce. K. K. uzyskuje dochody z pracy w kwocie około 1.400 zł netto miesięcznie. Część jej wynagrodzenia została zajęta przez komornika.

[dowód: przesłuchanie pozwanej, protokół rozprawy z dnia 29 czerwca 2015 r. - rejestracja od 00:06:48]

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługuje na uwzględnienie, aczkolwiek – ze względu na rozłożenie świadczenia na raty – nie w pełnym zakresie. Stan faktyczny był w najistotniejszej części bezsporny. Pozwana w ogóle nie kwestionowała zasadności roszczenia, w tym jego wysokości, na rozprawie w dniu 29 czerwca 2015 r. sama przyznała, że zawarła umowę z Bankiem i nie spłaciła zadłużenia. Wysokość dochodzonego roszczenia wynika z przedłożonych w sprawie dokumentów, wymienionych w części opisującej stan faktyczny, które nie budziły wątpliwości. Również okoliczność przejścia na powoda wierzytelności w stosunku do pozwanej nie była kwestionowana, znalazła potwierdzenie w umowie przelewu wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 r. wraz z wyciągiem z załącznika do umowy, obejmującym wierzytelność względem pozwanej. Okoliczności dotyczące sytuacji osobistej i materialnej pozwanej ustalono oparciu

o jej przesłuchanie. Jak stanowi art. 509 § 1 kc, wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W rozpoznawanym przypadku (...) Bank (...) S.A. przeniósł na powoda wierzytelność przysługującą względem pozwanej z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego i umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej Maxima (...). Na skutek tej umowy wierzytelność wraz z wszelkimi związanymi z nią prawami, w tym odsetkami, przeszła na powoda (art. 509 § 2 kc). Z tego względu powództwo w zakresie należności głównej i odsetek do daty wyrokowania należało uwzględnić.

Pozwana wносиła o rozłożenie należności na raty po 100 złotych, podnosząc, że w takich kwotach będzie w stanie spłacić zadłużenie. Wniosek ten zasługiwał na uwzględnienie. Nie można nie zauważać, że pozwana znajduje się w trudnej sytuacji materialnej i życiowej - osiąga skromny dochód (1.400 netto miesięcznie), partycypuje w kosztach utrzymania poważnie chorego ojca, wspiera finansowo matkę. Komornik prowadzi już względem niej egzekucję. W tej sytuacji sąd uznał, że pozwana nie jest w stanie jednorazowo uiścić całej kwoty dochodzonej pozwem wraz z kosztami procesu bez nadmiernego uszczerbku dla podstawowych potrzeb życiowych. Rozłożenie świadczenia na 13 rat (12 rat po 100 zł i ostatnia rata w wysokości 66,84 zł) pozwoli uczynić spłatę zadłużenia realną. Rozłożenie należności głównej raty musi skutkować oddaleniem powództwa co do odsetek ustawowych od dnia wyrokowania do dat płatności kolejnych rat. Należy przypomnieć, że w zachowującej nadal aktualność uchwale z dnia 22 września 1970 r. sygn. akt III PZP 11/70, publ. OSNC 1971 nr 4 poz. 61, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że „rozkładając z mocy art. 320 kpc zasądzone świadczenia pieniężne na raty, sąd nie może - na podstawie tego przepisu - odmówić przyznania wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie; rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat”. W związku z powyższym, sąd w punkcie I sentencji wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.266,84 zł wraz z odsetkami ustawowymi (art. 481 § 1 i 2 kc) od dnia 24 lutego 2015 r. do dnia wyrokowania. W punkcie II, zasądzoną należność główną rozłożono – na mocy art. 320 kpc – na raty w kwotach uwzględniających trudną sytuację życiową pozwanej. W punkcie III sentencji sąd oddalił żądanie powoda w zakresie odsetek od dnia wyrokowania do dnia zapłaty - z uwagi na wspomniane rozłożenie należności na raty.

W punkcie IV wreszcie sąd zasądził na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc od pozwanej na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 227,78 zł, na które składają się: opłata od pozwu (30 złotych), wynagrodzenie pełnomocnika (180 złotych) – ustalone na mocy § 6 pkt 2 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz.U. 2013 r. poz. 461 ze zm.), opłata manipulacyjna poniesiona w związku z wniesieniem pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym (0,78 zł), opłata od pełnomocnictwa (17 zł).

[SSR Michał Siemieniec]